

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ

Τὰ λουλούδια ταιριάζουν στις γυναίκες

«...Μάη μου κανακάρη, ὅλον τὸν κόσμον
γέμισες στ' ἄνθη καὶ στὰ λουλούδια...»
κατὰ τὰ λεγόμενα ἐνὸς παλινοῦ, πρωτο-
μαγιάτικου, δημοτικοῦ τραγουδιοῦ. Στ'
ἄνθη καὶ στὰ λουλούδια...

Καθὼς πρόσφατα διαβάσαμε στὸν
Τύπο πὼς ἕνας Γάλλος ἀνθοκόμος ὠ-
νόμασε ἕνα λευκὸ τριαντάφυλλο «Νά-
να Μούσχουρη» ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς
γνωστῆς Ἑλληνίδας τραγουδίστριας,
ἀναλογοισθήκαμε πόσες καὶ πόσες φο-
ρὲς μιὰ γυναίκα δὲν δάνεισε τ' ὄνομά
της σ' ἕνα λουλούδι! Ἡ πόσες φο-
ρὲς δὲν συνέβη τὸ ἀντίθετο!

Πρόθυμη ἡ ἑλληνικὴ μυθολογία ἔρ-
χεται νὰ μᾶς δανείσῃ σχετικὲς ἱστο-
ρίες ἀπὸ τὸ πλούσιο ἀρχεῖο της: Καὶ
πρῶτα - πρῶτα ἡ Δήμητρα. Μέλος
τοῦ Δωδεκάθεου τοῦ Ὀλύμπου πρόσ-
φερε τ' ὄνομά της σ' ἕνα ὀλόκληρο
εἶδος καρπῶν, στὰ δημητριακά.

Συγκινητικὴ ἡ ἱστορία τῆς ἀγαπη-
μένης τοῦ Θεοῦ Ἀπόλλωνα. Τῆς πα-
νέμορφης Δάφνης, κόρης τοῦ Πηνειοῦ
ποῦ γιὰ τὸν ἔρωτά της πρὸς τὸν Ἀ-
πόλλωνα ἔγινε ἕνα καταπράσινο δεν-

τράκι στὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ - πα-
τέρα της.

— Ὅπως ἦσουν ὁμορφὴ σὰν λου-
λούδι τὸν καιρὸ ποῦ ἦσουν ζωντανή,
ἔτσι νὰ μένης πάντα καταπράσινη
καὶ μυρωδάτη καὶ νὰ εἶσαι πάντα δι-
κὴ μου, εἶπε ὁ Ἀπόλλωνας μόλις εἶ-
δε ἔτσι τὴν ἀγαπημένη του. Ἐπειτα
ἔκοψε μερικὰ κλαδιά, ἔπλεξε ἕνα στε-
φάνι καὶ τὸ φόρεσε στὸ ὠραῖο κεφάλι
του.

Στὴ μυθολογία μας βλέπουμε ἀκό-
μα λουλούδια καὶ καρποὺς ἀφιερω-
μένα σὲ θεές. Ὅπως ἡ μυρτιά, τὸ
τριαντάφυλλο, ἡ παπαρούνα, τὸ μη-
λο, τὸ ρόδι καὶ τὸ κυδώνι ποῦ ἦταν
ἀφιερωμένα στὴν θεὰ τῆς ὁμορφιάς,
τὴν Ἀφροδίτη.

Κάτι ἔχει νὰ μᾶς πῆ καὶ ἡ παρά-
δοσι γιὰ τὴν ἰτιά. Ἦταν, διηγοῦν-
ται οἱ παλιότεροι στοὺς νεώτερους σὲ

διάφορες περιοχές τῆς πατρίδας μας, μιὰ μάνα. Πού τὸ μικρὸ τῆς παιδι πνίγηκε στὸ ποτάμι. Κι' ἐκείνη ἔμεινε ἐκεῖ κλαίγοντας ὥσπου ρίζωσε. Ἄλλοι πάλι ἀφηγοῦνται πὼς ἡ ἰτιά ἦταν μιὰ ὄμορφη κοπέλλα, πού θέλησε νὰ δῆ τὸν ἑαυτὸ τῆς νὰ καθρεφτίζεται στὸ ποτάμι. Ὅμως τὸ ἔλαφρὸ ἀεράκι μὲ τὰ κυματάκια παραμόρφωσε τὸ ὄμορφό τῆς πρόσωπο. Κι' ἐκείνη ἀπογοητευμένη καὶ μὲ λυτὰ τὰ μακριὰ τῆς μαλλιά κοίταζε στὸ νερὸ κι' ἔκλαιγε, ἔκλαιγε ἀσταμάτητα. Ὡσπου ἔβγαλε ρίζες καὶ κλαδιά. Ὅμως συνέχισε νὰ κλαίῃ μὲ τὰ μακριὰ μαλλιά τῆς πρὸς τὸ ποτάμι. Εἶ-

ναι ἡ ἰτιά ἢ κλαίουσα, ὅπως τὴν λέμε.

Πόσα, ὅμως, καὶ πόσα ὀνόματα τὰ ἴδια τὰ λουλούδια δὲν δάνεισαν στὶς ἐκπροσώπους τοῦ ἀσθενοῦς φύλου! Μαργαρίτα, Δάφνη, Τριανταφυλλιά, Γαρυφαλλιά, Ροδιὰ καὶ τόσα ἀκόμη! Λουλούδια καὶ γυναῖκες, λοιπόν, φαίνεται πὼς τὰ ταιριάζουν τόσο καλά μεταξύ τους! Καὶ μοιάζει τόσο ἀληθινὸ ἐκεῖνο πού κάποιος συγγραφέας τοῦ περασμένου αἰῶνα ψιθύρισε σκύβοντας πρὸς τὴν κυρία πού συνώδευε: «Ὅταν περπατᾶω μαζί σας εἶναι σὰν νὰ φορᾶω ἓνα λουλούδι στὴ μπουτονιέρα μου!».

ΜΠΕΛΛΑ ΜΗΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἄν μορφώσης μιὰ γυναῖκα, μορφώνεις μιὰ οἰκογένεια.

